

Prohlášení o sňatcích členů církví Leuenberského společenství

přijaté na 1. zasedání synodu 18.11.2000

Církev Leuenberského společenství v ČR se shodly na tomto prohlášení:

Naše církve si navzájem udělují společenství ve Slovu a svátostech (Leuenberská konkordie 29).

Každé manželství uzavřené mezi členy různých církví tohoto společenství je všemi ostatními uznáváno za řádné a platné bez jakýchkoli dalších podmínek.

Snoubencům, kteří se chystají vstoupit do manželství s partnerem z jiné církve tohoto společenství, má být věnována pastýřská rada a péče, směřující k tomu, aby si byli vědomi zásluhy a závazku křesťanského manželství, avšak bez jakéhokoliv nátlaku co do budoucí příslušnosti k té či oné církvi. Má jim být doporučeno, aby jejich rozhodování v duchovních věcech a ohledně účasti v životě církve se vždy konalo ve vzájemné dohodě a souladu, pokud možno v jednom sboru.

Snoubencům, kteří žádají o uzavření sňatku nebo o požehnání sňatku již uzavřeného v bohoslužebném shromáždění místní obce, je ponecháno na rozhodnutí, ve které církvi se tak má stát. Synod doporučuje, aby obřad (ať uzavírání, ať požehnání manželství) vykonali duchovní obou církví společně po vzájemné dohodě.

Manželům se rovněž ponechává svoboda rozhodování o tom, v které církvi dají pokřtít své děti, pokud jimi budou obdařeni. Rozumí se, že křest bude vykonán podle řádů a obřadů té církve, v níž se koná. Doporučuje se pouze, aby rodina se pokud možno účastnila církevního života spolu se svými dětmi tam, kde byly pokřtěny nebo kde se ke křtu připravují.

Církev Leuenberského společenství tímto prohlášením vyjadřují, že vnitřní soudržnost a duchovní prospěch rodiny uprostřed Kristova lidu pokládají za hodnotu, jež by neměla být omezována hlediskem příslušnosti k tomu či onomu církevnímu útvaru. Současně vyjadřují touhu, aby takového či podobného dorozumění bylo dosaženo i s dalšími církvemi v naší zemi.

Zdroj:

Pavel FILIPI: *Po ekumenickém chodníku*. SR ČCE, Praha 2008, str. 66.